

eller delvis Artiklerne 4, 5 og 6, og hvad enten Stridigheden er af juridisk Natur eller ej.

De høje kontraherende Parter, som ikke for Artiklerne 4, 5 og 6 eller for visse Dele af disse Artikler eller for de herhen hørende Bestemmelser i Protokollen paatager sig den i det foregaaende Stykke fastsatte Forpligtelse, skal for disse Sager kunne gøre Bestemmelserne i Art. 8, 1ste og 2det Stk. anvendelige sig imellem.

Artikel 10.

Enhver af de høje kontraherende Parter kan paa Undertegnelses-, Ratifikations- eller Tiltrædelsestidspunktet erklære, at den ved sin Antagelse af den nærværende Konvention ikke paatager sig nogensomhelst Forpligtelse hvad angaar samtlige eller nogen af dens Kolonier, Protektorater eller Territorier under dens Suzerænitet eller Mandat; i saa Tilfælde vil nærværende Konvention ikke være anvendelig paa de af en saadan Deklaration omfattede Territorier.

Enhver af de høje kontraherende Parter kan til enhver Tid derefter give Generalsekretæren for Folkenes Forbund Meddelelse om, at den har i Sinde at gøre nærværende Konvention anvendelig paa alle eller nogle af dens Territorier, som har været Genstand for den i foregaaende Stykke omtalte Deklaration. I saa Tilfælde vil Konventionen være anvendelig paa de i Notifikationen omtalte Territorier 90 Dage efter, at Generalsekretæren for Folkenes Forbund har modtaget denne Anmeldelse.

Paa samme Maade kan enhver af de høje kontraherende Parter til et hvilket som helst Tidspunkt erklære, at den ønsker, at nærværende Konvention skal ophøre at være anvendelig paa samtlige eller nogen af dens Kolonier, Protektorater eller Territorier under dens Suzerænitet eller Mandat; i saa Tilfælde skal Konventionen ophøre at være anvendelig paa de Territorier, som omfattes af en saadan Deklaration, et Aar efter at Generalsekretæren for Folkenes Forbund har modtaget saadan Deklaration.